

Det var jo et godt problem, for så kan man jo ikke blive skrevet op til en bolig. Så var Randers Kommune flink og sagde: Vi kan godt give dig en bolig. Lån til indskud fik manden, søsteren stod klar med gardinerne og det hele. Og så sagde kommunen, at man så lige skulle have den her fraflytningsattest fra Aalborg Kommune. Det kunne man jo ikke få, for manden havde ingen adresse i Aalborg Kommune, og uden fraflytningsattest kunne han ikke blive tilmeldt i Randers Kommune. Dér sad manden så mellem to kommunale stole, indtil jeg var blevet så hid-sig, at jeg ringede op og fortalte, at hvis ikke den her fraflytningsattest var skrevet inden én time, så var det lige præcis det tidsrum, inden for hvilket flyet ville lande i Aalborg.

Men hvis det er virkelighedens verden for folk mellem 65 og 75 år, så er der noget tindrende galt med vores systemer, og så er der noget tindrende galt i, at ministre og regering finder sig i, at systemerne er sådan.

Lad os så gå over til en anden gruppe. Man snakker om, at 94-årige ikke kan komme på plejehjem, fordi de ikke er dårlige nok, at 96-årige ikke engang kan blive skrevet op til en ældrebolig, for det er de heller ikke dårlige nok til, og begrundelsen er jo bare, at når man skal skrives op, så er det, fordi man vil på et plejehjem i en anden kommune, og det ved kommunen godt, og så siger de bare, at så er man ikke dårlig nok. Så er der altså også noget galt med systemerne, så er der noget tindrende galt med systemerne.

Når vi i aviserne skal læse om senildemente mennesker, som forsvinder fra plejehjemmene og er væk i 7 dage med de deraf følgende kæmpe eftersøgninger og bliver fundet døde; når det skal foregå to gange i træk i Nordjylland; når det skal foregå i Silkeborg, så er det et spørgsmål, om ikke vi som politikere må tage det her alvorligt og sige: Ja, men så kan det jo godt ske, at der er et eller andet tværministerielt udvalg under justitsministeren, som skal finde ud af, hvor grænsen mellem den personlige frihed og tvangen går.

Skal vi sidde i 3 år og lade jeg ved ikke hvor mange dø, fordi vi ikke engang kan udstyre dem med en mikrochip i skoer? Skal vi finde os i det? Eller skal vi gøre noget?

Jeg synes, det er et ringe samfund, som ikke tager bedre hånd om sine svageste grupper.

Og hvorfor i alverden skal man i boliglovgivningen stadig væk have en regel, som går ud på, at man skal have en fast adresse for at kunne blive skrevet op til en bolig? Folk ude fra Him-

melekspressen kommer i deputation til Boligudvalget, og vi sidder dér med håret ned ad nakken. Ingen kan tage sig sammen til at få det problem løst. Det burde være et ganske lille problem, og det handler ikke om penge. Det er politisk vilje til at ville gøre noget, der gør en forskel.

Det kan heller ikke hjælpe noget med arbejdsgrupper – jeg hørte sundhedsministeren nævne, jeg tror, det var fire eller fem arbejdsgrupper og udvalg. Det var sundhedsministerens bud på det her.

Vi har haft udvalg og arbejdsgrupper nok. Jeg synes, det er godt, når man skal have undersøgt nogle ting, men de her problemer med de svageste grupper i samfundet har været velkendt for alle og enhver i de sidste 5-6 år. Det, der har manglet, er politisk vilje til at løse problemerne, og man behøver ikke at være hverken socialminister, sundhedsminister eller justitsminister for at kunne se, at der er noget rivende galt. Der må simpelt hen udstedes nogle ordre til embedsmændene om at komme med nogle forslag til, hvordan vi løser de konkrete problemer.

Jeg skal ikke bruge megen tid på narkobehandling, kun kvittere for, at man i det mindste har fundet ud af, at det, man havde, ikke duede – man er slået ind på en anden vej. Jeg ville kun ønske, at man gik meget mere ad den vej, og at man prøvede det samme over for alkoholikere.

Jeg har ikke nået det alt sammen, men jeg skal slutte med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget konstaterer, at servicen på ældre-, syge- og handicapområdet trods Folketingets vedtagne love og regler herom er utilstrækkelig. Folketinget opfordrer derfor regeringen til

- at sikre øgede ressourcer til behandling og pleje af syge, ældre og handicappede gennem omprioritering og effektivisering inden for de eksisterende økonomiske rammer i finansloven, samt
- at sikre, at de af Folketinget vedtagne tiltag efterleves i alle dele af landet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 24).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.